

Jako středoškolský profesor a potom i jako vysokoškolský lektor učil se zanícením a láskou a originálním způsobem uměl vykládat myšlenky antických klasiků. Bylo by opravdu ke škodě právnické fakulty, kdyby po odchodu Pavla Kucharského neměl být nalezen jeho důstojný nástupce ve výuce právnické latiny, zejména nyní, kdy latina na gymnasiích už zase začíná být nepovinným předmětem.

Quitt

Zemřel JUDr. Milan Kocích (17.12.1980)

Dne 23. prosince roku 1980 se rozloučil pedagogický sbor a ostatní zaměstnanci právnické fakulty Univerzity Karlovy s JUDr. Milanem Kocíchem, odborným asistentem katedry dějin státu a práva pražské právnické fakulty.

Jeho předčasného odchodu vzpomněla se zarmoucením rovněž širší právněhistorická veřejnost.

V zemřelém ztratila právnická fakulta UK perspektivního učitele a náš obor nadějného vědeckého pracovníka.

Už během vysokoškolských studií prokázal JUDr. Milan Kocích hluboký zájem o právní historii i skutečný talent pro práci v tomto oboru. Několikrát se zúčastnil celostátních kol SVOČ a v roce 1972 v sekci dějin státu a práva zvítězil, za což mu byla vědeckou radou PF UK udělena Cena Ferdinanda Boury; jeho dvě práce v ročníku 1973 byly oceněny Čestným diplomem ÚV SSM a ministerstev školství ČSR a SSM.

Schopností slibně se rozvíjejícího studenta neušly pozornosti pracovníků katedry dějin státu a práva PF UK. Od druhého ročníku pracoval na katedře jako pomocná vědecká síla a tak se pod citlivým vedením zkušených pedagogů a erudovaných badatelů cílevědomě seznamoval se všemi aspekty práce vysokoškolského učitele v oboru právní historie.

Ještě před dokončením studií se stal pomocným asistentem a po absolutoriu byl 1.7.1974 přijat na místo asistenta katedry dějin státu a práva pro tehdejší oddělení obecných dějin státu a práva.

Od svého příchodu se zapojil do práce s velkou chutí a nesmírnou obětavostí. Vedl početnou seminární výuku, cvičnými přednáškami prohluboval své nesporné pedagogické vlohy, plnil úkoly pedagogického dozoru na koleji, zastával funkci zástupce konzultačního střediska SPZ v Ostravě, byl tajemníkem katedry.

Pracoval velmi intenzívně, jakoby nechtěl respektovat zdravotní bariéry svého výkonu. Škála jeho činnosti byla, přes poměrně mládí, neobvykle pestrá, přestože musel překonávat často se silným sebeza-

přením ne právě jednoduchá první léta praxe začínajícího vysokoškolského učitele, která znesnadněna velkou vzdáleností od rodinného zázemí, byla pro něj dvojnásob složitá.

Přesto, anebo právě proto, byl svou všestrannou pílí a láskou k zvolenému oboru příkladem mnohým studentům i mladým učitelům - vrstevníkům na ostatních katedrách fakulty.

I když jej pronásledovaly téměř bez ustání zdravotní potíže, nepřestával usilovat o svůj odborný růst. V roce 1975 získal titul doktora práv, r. 1977 po splnění všech předpokladů, byl jmenován odborným asistentem. Od téhož roku se pod vedením školitele prof. JUDr. Jaromíra Kincle, DrSc., úspěšně vyrovnával s nároky vědecké přípravy.

Svůj hlubší zájem soustřeďoval v oboru především na dějiny státu a práva Ruska a Polska, z nichž připravoval k vydání texty učebních pomůcek.

Od studentstkých let se věnoval rovněž problémům právního a politického postavení národnostních minorit v buržoazní ČSR. Tento zájem se měl stát, rozšířen do rámce poměrů středoevropských, základem jeho kandidátské disertace.

Zveřejňoval své práce v periodikách a publikacích ČSAV (K problémům jazykového práva v buržoazní ČSR, Slezský sborník 4, r. 1971, Academia, Opava 1973), Univerzity Karlovy (Poznámky k právní úpravě školské, osvětové a spolkové činnosti národnostních menšin v buržoazní ČSR, Sborník prací z dějin státu a práva - Sammelband zur Staats- und Rechtsgeschichte, UK, Praha 1979), přispíval i do Právněhistorických studií (K mezinárodněprávní aspektům ochrany národnostních menšin v předmnichovské ČSR, PHS 21/1977).

Aktuálními články, publikovanými v regionálním tisku (Nové Opavsko, Nová Svoboda) nezapomínal ani na popularizaci vědeckých poznatků.

Osobnost JUDr. Milana Kocícha se opavdu realizovala mnohostranně.

Během působení na právnické fakultě UK příkladně usiloval o spojení vzdělávacích úkolů vysokoškolského pedagoga s jeho výchovným posláním, obětavě pracoval ve svazáckých i stranických funkcích, úspěšně rozvíjel vědeckou a publikační činnost.

Odchod každého spolupracovníka a kolegy hluboce zapůsobí na jeho okolí; odchod JUDr. Milana Kocícha, ještě před dovršením třicátého roku věku, však vyvolal zármutek mnohonásobně silnější. Především v řadách těch, kteří bezprostředně sledovali a prožívali statečný Milanův zápas, jemuž mohli jen bezmocně přihlížet, nebude nikdy zapomenut.

Přes své mládí a jen několikaletou práci v oboru právních dějin se mu mnoho pozoruhodného podařilo vykonat. Mnohem více však vykonat ještě mohl.